

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szallonáse ve věci

žalobce: J. Š.,
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalované: Krajská hygienická stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni
sídlem Skrétova 1188/15, 301 00 Plzeň

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žalovaná je povinna ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 19. 3. 2020, evidované pod č. j. KHSPL 08559/2020.
- II. Žalovaná je povinna do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta, náhradu nákladů řízení v částce 10 228 Kč.

Odůvodnění:

I.

Žaloba

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalované a žádal, aby byla soudem žalované rozsudkem uložena povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce ze dne 19. 3. 2020 do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku.
2. Žalobu odůvodnil žalobce tím, že dne 19. 3. 2020 podal žalované žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), jíž žádal informace ve formě excelové tabulky o celkovém počtu potvrzených nález koronavirem způsobujícím onemocnění covid-19 v jednotlivých obcích v rámci územní působnosti žalované ke dni 19. 3. 2020. Jelikož na žádost žalovaná v zákonné patnáctidenní lhůtě nereagovala, podal dne 6. 4. 2020 žalobce stížnost dle § 16a InfZ. Dne 15. 4. 2020 žalovaná sdělil žalobci jiné než požadované informace (odkazem na zveřejněnou informaci podle § 6 InfZ mu byly poskytnuty informace na úrovni okresů a nikoli v žádané podrobnosti na úrovni obcí). Dne 16. 4. 2020 a 30. 8. 2020 podal žalobce další stížnosti, protože jeho žádost nebyla včas vyřízena. O žádosti žalobce přesto nebylo rozhodnuto ani mu nebyly požadované informace poskytnuty. Žalobce dále v žalobě popsal průběh řízení u žalované ohledně jiné své žádosti o informace ze dne 16. 4. 2020.

II.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná potvrdila, že dne 19. 3. 2020 přijala předmětnou žádost žalobce a dne 7. 4. 2020 stížnost žalobce. Žalovaná uvedla, že přípisem ze dne 8. 4. 2020 žalobci sdělila, že počet potvrzených nález koronavirem je uveden na jejích webových stránkách podle okresů a nikoli obcí v souladu s pokynem Ministerstva zdravotnictví ČR, a omluvila se mu za nedodržení zákonné lhůty k vyřízení žádosti z důvodu výskytu onemocnění COVID-19 v ČR. Žalovaná zdůraznila s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2007 čj. 2 Ans 4/2007-53, ze dne 14. 11. 2007 čj. 1 Ans 7/2007-52 a ze dne 18. 10. 2007 čj. 7 Ans 1/2007-100, že žalobce nepostupoval podle § 80 odst. 3 správního řádu a nepodal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti u nadřízeného správního orgánu. Žalovaná dále popsala průběh řízení ohledně jiné žádosti žalobce o informace ze dne 16. 4. 2020.
4. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu odmítl a přiznal žalované právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření účastníků při jednání

5. Jelikož žalobce v žalobě nesouhlasil s tím, aby soud rozhodl věc bez nařízení jednání, konal soud ve věci jednání ve dnech 13. a 20. 1. 2021.

6. Jednání soudu dne 13. 1. 2021 se žalobce ani jeho zástupce neúčastnili a svou účast omluvili. Žalovaná při jednání důvodnost žaloby popřela a uvedla, že doručení stížností žalobce ze dne 16. 4. a 30. 8. 2020 neeviduje. Žalovaná dodala, že je jí z úřední činnosti známo, že žalobce v současné epidemické situaci podává obdobné žádosti u orgánů ochrany veřejného zdraví, kdy ponechala na úvaze soudu, zda jde o zneužití práva na informace.
7. Jednání soudu dne 20. 1. 2021 se žalobce ani jeho zástupce, ani žalovaná neúčastnili a svou účast omluvili.

IV.

Rozhodnutí soudu

8. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
9. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení.
10. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. pak platí, že je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.
11. Soud předesílá, že řízení týkající se jiných žádostí žalobce než předmětné žádosti žalobce ze dne 19. 6. 2020 nebyla pro rozhodnutí soudu významná.
12. Mezi účastníky byl nesporný skutkový stav, osvědčený obsahem správního spisu, že dne 19. 3. 2020 žalobce podal žalované žádost o informace ve formě excelové tabulky o celkovém počtu potvrzených nálezů koronavirem způsobujícím onemocnění covid-19 v jednotlivých obcích v rámci územní působnosti žalované ke dni 19. 3. 2020 (dále jen „*požadované informace*“). Dne 6. 4. 2020 podal žalobce žalované stížnost dle § 16a InfZ (dále jen „*první stížnost*“), protože na žádost nebylo žalovanou nijak reagováno. Dne 15. 4. 2020 žalovaná žalobci sdělila sdělením ze dne 8. 4. 2020 odkazem na zveřejněnou informaci podle § 6 InfZ informace na úrovni okresů a nikoli v žádané podrobnosti na úrovni obcí.
13. Mezi účastníky bylo sporné, zda žalobce podal podle § 16a InfZ žalované stížnosti dne 16. 4. 2020 (dále jen „*druhá stížnost*“) a dne 30. 8. 2020 (dále jen „*třetí stížnost*“), které odůvodnil tím, že žádal o odlišnou informaci, než mu byla poskytnuta, aniž by jeho žádost byla odmítnuta. Proto si žalobce stěžoval, že o jeho žádosti nebylo rozhodnuto. Žalovaná podání druhé a třetí stížnosti, které nebyly součástí správního spisu, nepotvrdila a uvedla při jednání soudu dne 13. 1. 2021 a v podání ze dne 25. 11. 2020, že jejich podání neeviduje.
14. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobce prokázal, že podal žalované druhou a třetí stížnost. Z datové zprávy označené jako „TMP4252053520- PRILOHA – stiznost 2 – datova zprava.zfo“, přiložené k žalobě, jejíž obsah není z listinného soudního spisu patrný, má soud za prokázané, že žalobce druhou stížnost dodal jako přílohu zprávy ID 774395967

do datové schránky žalované dne 16. 4. 2020 v 14:31:42 hodin. Z datové zprávy označené jako „TMP8267355628- PRILOHA - stiznost 3082020 (1).zfo“, přiložené k podání žalobce ze dne 19. 1. 2021, jejíž obsah opět není z listinného soudního spisu patrný, má soud za prokázané, že žalobce třetí stížnost dodal jako přílohu zprávy ID 816759849 do datové schránky žalované dne 30. 8. 2020 v 16:12:16 hodin.

15. Žalovaná je povinnou osobou podle § 2 odst. 1 InfZ ve spojení s § 82 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Postavení osoby povinné ostatně žalovaná ani nezpochybňovala.
16. Soud vyšel při rozhodnutí věci z následující právní úpravy.
17. Podle § 4 odst. 1 InfZ povinné osoby poskytují informace na základě žádosti nebo zveřejněním.
18. Podle § 6 odst. 1 InfZ platí, že pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.
19. Podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ platí, že v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, povinný subjekt žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.
20. Ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) stanoví, že povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.
21. Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
22. Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace upravuje § 16a InfZ následovně: Podle odst. 1 písm. b) může podat žadatel stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace, pokud mu včas nebyla poskytnuta informace a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Stížnost se podle odst. 3 písm. b) podává u povinného subjektu do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d). Podle odst. 4 o stížnosti rozhoduje nadřízený orgán. Odst. 5 stanoví, že povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
23. Z popsané právní úpravy zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že povinný subjekt může žádost o informace vyřídit třemi způsoby: Buď žádost *odloží* s tím, že se nevztahuje k jeho působnosti [§14 odst. 5 písm. c) InfZ], případně z jiného důvodu, nebo žádosti vyhoví, tedy *poskytne požadované informace* [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo

žádost *odmítne* (§ 15 odst. 1 InfZ), případně může o jednotlivých částech žádosti rozhodnout různými z těchto způsobů.

24. Soud předně konstatuje, že žalobce v souladu s § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je prostředkem, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 soudního řádu správního (tj. InfZ), stížnost podle § 16a InfZ (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ans 4/2009 – 86 ze dne 29. 10. 2009 nebo čj. 4 As 12/2017 – 21 ze dne 6. dubna 2017). Žalobce svou žádost o poskytnutí informace podal dne 19. 3. 2020. Patnáctidenní lhůta k poskytnutí požadovaných informací dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ marně uplynula dne 3. 4. 2020. Třicetidenní lhůta k podání stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) InfZ uplynula žalobci dne 4. 5. 2020, kdy před jejím koncem žalobcem dne 16. 4. 2020 řádně podal druhou stížnost. Pokud jde o třetí stížnost, tato byla podána opožděně ve smyslu § 16a odst. 3 InfZ, kdy pro kladné posouzení podmínek řízení postačovalo zjištění o podání druhé stížnosti. Soud shrnuje, že žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného, jímž byla druhá stížnost dle InfZ. Námitka žalované ve vyjádření k žalobě ohledně nepřipustnosti žaloby ve smyslu § 79 odst. 1 věta první s. ř. s. byla tudíž neopodstatněná. Soud dodává, že vzhledem k tomu, že o žádosti měla žalovaná rozhodnout do 15 dnů podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, tj. do 3. 4. 2020, byla žaloba žalobce včasná ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s.
25. Soud posoudil zjištěný skutkový stav podle uvedené právní úpravy a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
26. Dne 19. 3. 2020 žalobce podal žalované žádost o informace dle § 14 InfZ. O této žádosti měla žalovaná rozhodnout do 15 dnů podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, tj. do 3. 4. 2020. Dne 15. 4. 2020 žalovaná poskytla žalobci jiné než požadované informace (odůvodnění, které k tomu poskytla, je právně bezvýznamné) a žádost ani neodmítla ani neodložila. Žalovaná ostatně ani v řízení netvrdila, že by žalobci poskytla informace vyžádané žádostí ze dne 19. 3. 2020. Dne 16. 4. 2020 žalobce podal žalované druhou stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, že mu žádaná informace nebyla poskytnuta a ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Soud dospěl k závěru, že žádost žalobce ze dne 19. 3. 2020 žalovaná nevyřídila, protože požadované informace žalobci ani neposkytla, ani žádost neodmítla, ani ji neodložila.
27. Odpověď žalované doručenou žalobci dne 15. 4. 2020 nelze považovat za vyřízení žádosti jednak proto, že se týká údajů podle okresů (nikoli podle obcí tak, jak výslovně žádal žalobce), a dále proto, že nešlo o poskytnutí informací, ale o odkaz na zveřejněné informace podle § 6 InfZ. Přitom odkaz nebyl žalobci poskytnut ve lhůtě podle § 6 odst. 1 InfZ, tudíž po uplynutí propadlé lhůty, což nemá účinky vyřízení žádosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 296/2019-29 ze dne 21. 5. 2020).
28. Soud uzavírá, že žalovaná je s vyřízením podané žádosti žalobce o informace ze dne 19. 3. 2020 nečinná, protože žalovaná ke dni rozhodnutí soudu neposkytla žalobci požadované informace podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, ani o žádosti žalobce nerozhodla zbývajícími dvěma zákonem regulovanými způsoby - žádost neodložila, ani ji neodmítla.

Žaloba je proto důvodná, a proto soud v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalované v předmětném řízení vydat ve věci konečné rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku, která je stanovena v § 14 odst. 5 písm. d) InfZ jako lhůta k poskytnutí informací.

29. Soud neprováděl pro nadbytečnost účastníky navržené důkazy vztahující se ke skutečnostem, které nebyly významné pro posouzení věci, tj. k řízení o jiné žádosti žalobce o informace ze dne 16. 4. 2020. Šlo o listiny předložené žalobcem - žádost žalobce ze dne 16. 4. 2020 (čl. 11), dvě rozhodnutími žalované ze dne 27. 5. 2020 a 4. 9. 2020 o odmítnutí žádosti žalobce ze dne 16. 4. 2020 (čl. 8 a 10), odvolání žalobce v řízení o žádosti žalobce ze dne 16. 4. 2020 (čl. 6), rozhodnutí ministerstva zdravotnictví ze dne 8. 7. 2020 (čl. 3). Dále šlo o listiny předložené žalovaným při jednání soudu dne 13. 1. 2020 – stížnost žalobce ze dne 8. 12. 2020, výzva žalované ze dne 15. 12. 2020 a odpověď žalobce ze dne 18. 12. 2020.
30. Závěrem soud s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, čj. 9 As 429/2018-35, uvádí, že se nezabýval žalobcovou polemikou týkající se činnosti kasačního soudu, když za žalovaného byl jasně označen jiný, nesouvisející subjekt, a také žalobní petit nesměřoval nijak k Nejvyššímu správnímu soudu.

V.

Náklady řízení

31. Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení plně úspěšný. V tomto řízení byl procesně úspěšný žalobce a náleží mu proto náhrada nákladů řízení v celkové výši 10 228 Kč. Náklady žalobce tvoří jednak soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, dále pak odměna za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí právního zastoupení, sepsání žaloby). Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($2 \times 3\,100 = 6\,200$ Kč). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($2 \times 300 = 600$ Kč). Součástí odměny advokáta žalobce je i 21 % DPH ze součtu těchto částek (6 800 Kč) ve výši 1 428 Kč. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena podle § 160 odst. 1 in fine o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. ledna 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu